

สวัสดิ์พี่น้องที่เคารพทุกท่าน

“บัดนี้ บุตรแห่งมนุษย์ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ และพระเจ้าทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในบุตรแห่งมนุษย์ด้วย ถ้าพระเจ้าทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในบุตรแห่งมนุษย์ พระเจ้าจะทรงให้บุตรแห่งมนุษย์ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในพระองค์ด้วย และจะทรงให้บุตรแห่งมนุษย์ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในทันที” (ยน. 13:31-33ก)

พระเยซูเจ้ากำลังจะต้องไปสู่ความตาย แต่ทำไมพระองค์ยังตรัสว่า กำลังจะได้รับ **“สิริรุ่งโรจน์”** ในความเข้าใจของเรา สิริรุ่งโรจน์ควรจะเป็นความสง่างาม หรรษา เนื้อตัวสะอาด สะอ้าน มีกลิ่นหอม ไม่ใช่ยับเยิน ถูกเขี่ยนมอมแมม คนกร่นด่า

สิริรุ่งโรจน์ ควรจะมีชื่อเสียง มีเงินมีทอง ได้รับการยอมรับ ไม่ใช่สภาพอนาถา เสื้อผ้าขาดวันแทบจะเปลือยเปล่า ถูกถ่มน้ำลาย ถูกกร่นด่า ดูถูก สบประมาท

สิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า กับความเข้าใจในสิริรุ่งโรจน์ของเรา ต่างกันหรือเหมือนกัน? ไม่เชิงจะเป็นคนละเรื่อง...เดียวกัน

สิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า ทรงมิได้ ทรงมีอยู่แล้ว (ตั้งแต่นิรันดร์ภาพ) แต่ต้องผ่านทางเขนและความตายเสียก่อน จึงจะเหมาะสมกับสิริรุ่งโรจน์ที่พระองค์จะเข้าไปรับจากพระบิดา คือ การกลับคืนพระชนมชีพ และสิริรุ่งโรจน์ที่พระองค์กำลังจะได้รับในไม่ช้านี้ คือ การเสด็จขึ้น (กลับ) สู่วรรค้อย่างรุ่งโรจน์ของพระองค์

เราจึงเข้าใจได้ว่า **“สิริรุ่งโรจน์”** ก็คือ **“ธรรมล้ำลึกปัสกา”** นั่นเอง คือ “การถูกทรมาน การรับทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพ” จะขาดหรือข้ามส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ มิฉะนั้นก็จะไม่ใช่ **“สิริรุ่งโรจน์”** ที่แท้จริง

พระสิริรุ่งโรจน์ จะต้องมีส่วนของความทุกข์ทรมาน การเสียสละ การสละน้ำใจ การเผชิญความกลัว การต้องถูกทรมาน จะขาดส่วนความทุกข์ไม่ได้ ถ้าตัดส่วนที่ไม่ต้องถูกทรมาน ไม่ต้องถูกทรมาน ไม่ต้องสิ้นพระชนม์ แต่ข้ามไปคืนชีพเลย เราก็รู้สึกว่าพระเยซูเจ้าลักไก่ ไม่แฟร์ ไม่น่าชื่นชม เคารพสักการะ

แต่ถ้าตัดสิริรุ่งโรจน์การกลับคืนชีพออกไปเหลือแต่การถูกทรมาน ความทุกข์อันเนื่องมาจากการถูกทรมาน ไปจนถึงการสิ้นพระชนม์ แต่ไม่ทรงกลับคืนชีพ ตายและจบเน่าสลายไปเหมือนมนุษย์ธรรมดาที่ต้องตาย เราก็เศร้าใจ หมดหวัง เพราะไม่มีสิริรุ่งโรจน์ของ

การกลับคืนชีพ “ถ้าเรามีความหวังในพระคริสต์เพียงแค่นี้ในชีวิตนี้” เราก็เป็นพวกน่าเวทนาที่สุดของคนทั้งหมด” (1 โครินธ์ 15:19) ดังนั้น **สิริรุ่งโรจน์** ที่พระองค์กำลังจะได้รับ คือ พระพรمان การสิ้นพระชนม์และจึงจะกลับคืนชีพ และสิริรุ่งโรจน์ที่ยิ่งกว่านั้นคือ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ต้องมีการผ่านความทุกข์ทรมานก่อนและจึงจะเหมาะสมกับสิริรุ่งโรจน์

ในการทำงานเดียวกัน พระเยซูเจ้าก็ทรงมีพระสิริรุ่งโรจน์ หรือสะสมพระสิริรุ่งโรจน์ไว้ตั้งแต่ยังพระชนม์อยู่แล้ว ทำให้คิดถึงพระวาจาที่พระองค์ตรัสไว้ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้ เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีผู้ใดเอาถังครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในบ้านนั้น ทำนองเดียวกัน พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:14-16) และ พระวาจาที่ว่า “ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่งทุกประการแล้ว จงพูดว่า ‘ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น’” (ลูกา 17:9)

พระวาจาทั้งสองตอนนี้ สอนและเตือนเราว่า “ถ้าพระเจ้าทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในบุตรแห่งมนุษย์ พระเจ้าจะทรงให้บุตรแห่งมนุษย์ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในพระองค์ด้วย” **สิริรุ่งโรจน์** ในความหมายนี้ คือ **การได้เป็นแสงสว่าง การได้ทำหน้าที่** การได้ทำกิจการดีงามเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าพระบิดา เราก็ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ด้วย

เราจึงสังเกตว่า เมื่อพระเยซูเจ้าทำความดี พระองค์จะถวายเกียรติที่ได้รับแด่พระเจ้าเสมอ แต่เราตระหนักดีว่า เมื่อพยายามทำกิจการที่ดี จะต้องมีความทุกข์ละเคเล้า เข้ามาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญเสมอ จะไม่มีความดีที่ราบรื่น ไม่ต้องท้อ ไม่ต้องเหนื่อย ไม่ต้องออกแรง พระเยซูเจ้าก็ประสบพบเจอตลอดเวลาของการเทศน์สอนเช่นกัน แต่พระองค์ก็ทรงรับความยากลำบากนี้และยังคงทำความดีต่อไปเพื่อถวายเกียรติแด่พระบิดาเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ **พระสิริรุ่งโรจน์** จะสง่างาม เจิดจ้า ต้องเริ่มหรือผ่านทางความทุกข์ทรมาน การออกแรง การสละน้ำใจตนเองเสียก่อน จึงจะคู่ควรกับเกียรติ ศักดิ์ศรี **สิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า**

ขอพระเจ้าอวยพรทุกท่าน

คุณพ่อวรพจน์ วิสิฐนนทชัย